

Гербъ и знаме. Гербътъ на абисинцитѣ, които се гордѣятъ съ своята многовѣковна история, е съвсемъ новъ — той е установенъ едва преди 40 години. Гербътъ представя ходещъ лъвъ съ корона на глава, който носи съ дѣсната си лапа скиптъръ. Народниятъ девизъ е: „Лъвътъ е победенъ отъ племето на Юда“ (българскиятъ девизъ е: „Съединението прави силата“). Знамето е отъ три цвѣта: зеленъ, жълтъ и червенъ, поставени отъвесно.

Училища. Тѣ сж твърде малко. Народътъ е неукъ. Доскоро за най-голѣма наука се смѣтало знанието на псалтиря. Много висши чиновници не могатъ да четатъ. Най-образовани сж свещеницитѣ. Сегашниятъ императоръ прави голѣми усилия да подтикне народа къмъ учение. Благодарение на него сж отворени много училища по европейски образецъ, въ които се учатъ децата на по-заможнитѣ хора. Дори има и скаути, както видѣхме отъ снимката въ миналия брой. Но колко малко сж образованитѣ хора въ Абисиния, ще приведемъ само следния примѣръ: напоследъкъ, въ единъ градъ — Дагахабуръ, съ 5 хил. жители, е избранъ за кметъ едно тринадесет-годишно момче, защото то било най-образованиятъ гражданинъ! Даже това момче било прието и отъ негуса!

Войска. Абисинцитѣ сж храбри войници, но тѣ не сж обучени и нѣматъ модерно оръжие. Затова и не могатъ да устояватъ на италианскитѣ нападения. Както ни съобщаватъ вестницитѣ, абисинцитѣ търпятъ всѣки день поражения и сж принудени да отстъпватъ.

Едва въ 1920 г. тѣ имали една рота обучени войници, които образували императорската гвардия. Отъ тогава насамъ европейски офицери непрекъснато обучаватъ абисинскитѣ младежи на военно изкуство, но въ абисинската войска липсватъ много нѣща, които трѣбватъ за война: орѣдия, картечници, самолети, танкове, превозни сръдства, лѣкарства и др. Абисинцитѣ нѣматъ и достатъчно пушки. Само малка частъ отъ тѣхната вой-